

Ἡ προστακτικὴ ἔχει τὰς ἐξῆς καταλήξεις, 2-ον πρόσωπον ἐνικ ἦ, и, (β). 2-ον πληθ. ἦτε, βτε, [βτε]: πῆϊ, градύ, ѱждь, (τρῶγε), πῆϊте, градѳте, δάवाईте, ѱждьте, τρώγετε.

Ἡ ὑποθετικὴ ἐγκλισις ἔχει ταύτας, ἐνεστ: 1) вамъ, 2) вашъ, 3) ва, 1) вами, 2) вате, 3) ватъ, διὰ δὲ τὸν παρατατικὸν 1) вахъ, 2) ваше, 3) ваше, 1) вахми, 2) вахте, 3) вахж. Пῆйвамъ, градявамъ, δάввамъ, πῆйвахъ, градявахъ, δάввахъ, βάлвахъ.

Τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς καταλήξεις εἶναι τὰ λъ (αρσ:), ла (θηλ:), ло (οὐδ:), ли (πληθ:), пилъ (πιών) а, о, и.

Τῆς δὲ παθητικῆς ἡ нъ, на, но, ни, ἡ тъ, та, то, ти, писанъ, а, о, и, бύтъ, а, о, и, (γεγραμμένος, τετυμμένος).

Ὅμως τὰ αὐτὰ ῥήματα ὡς πρὸς τὴν διαφορὰν τῶν συνδετικῶν τῶν ὑποδιαίρουσται εἰς δέκα κλάσεις, ἐξ ὧν αἱ ἐπτὰ σχηματίζονται ἐπὶ τῆς πρώτης συζυγίας, ἡ ὀγδόη καὶ ἐννάτη ἐπὶ τῆς δευτέρας, ἡ δὲ δεκάτη ἐπὶ τῆς τρίτης. Ἄς ἴδωμεν πῶς διακρίνονται αὐταὶ αἱ κλάσεις μεταξὺ τῶν.

I. Αὕτη δὲν ἔχει συνδετικὸν, ἐκτὸς ἐν τῇ ὑποθετικῇ ἐγκλίσει ἦ καὶ ἡ ῥίζα τῆς καταλήγει εἰς φωνῆεν: ши—(ρίζα) ж (κατάληξις)—шү-ж (ῥάπτω), шүѳ-хъ (ἔῥῥαπτον), шү-хъ (ἔῥῥαψα), шү-й (ῥάπτε), шү-й-вамъ (ῥάπτοιμι ὑποθετικῇ ἐγκλ:).

II. Καὶ ταύτης ἡ ῥίζα καταλήγει εἰς φωνῆεν, ἀλλ' αὕτη ἔχει συνδετικὸν я μόνον εἰς τὸν ὠρισμένον παρφυχόμενον καὶ τὰς μετοχάς, ἐν δὲ τῇ ὑποθετικῇ ἐγκλίσει τὸ я μεταβάλλεται εἰς й, καὶ ἐν τῷ παρατατικῷ τὸ χαρακτηριστικὸν ѳ συγχωνεύεται μὲ τὸ συνδετικὸν εἰς я. π. χ. сѳ-ж (σπεῖρω), сѳ яхъ, сѳ-яше, бā-ж, (χειρομαντῶ), бā-яхъ бā-яше [παραт:]. ба-яхъ ба-я, (ἀбр:), бā-й бāй-те, (προст:), бā-й-вамъ бā-й-вахъ, (ὑποθεт:), бā-я-лъ (μετοχ:), ба-я-нъ (μετοχ: παθ:).

III. Ταύτης ἡ ῥίζα καταλήγει εἰς σύμφωνον, ἔχει δὲ